

СОФТУЕРНИ АРХИТЕКТУРИ

АТРИБИТИ ЗА ОЦЕНКА НА КАЧЕСТВОТО

ВЪВЕДЕНИЕ

- Атрибутите за **качество** на софтуера са **показатели**, които описват предвиденото поведение на системата в средата, за която е предназначена.
- Атрибутите за качество осигуряват средства за измерване на възможностите на даден продукт.
- Софтуерната архитектура влияе дълбоко върху повечето качества по един или друг начин, а атрибутите за качество на софтуера влияят на архитектурата.

http://www.softwarearchitectures.com/

ФУНКЦИОНАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ

- В софтуерното инженерство функционалното изискване определя функция на дадена система или нейн компонент. Под функция на система се разбира точна спецификация на нейното поведението по време на работа ѝ.
- Функционалните изисквания могат да включват специфични изчисления, технически детайли за манипулиране и обработка на данни, както и други специфики, които определят какво трябва да изпълнява системата.
- Изискванията към поведението на системата описват всички сценарии, заложени в нейните функционални изисквания. Те се описват чрез use case диаграми.
- Функционалните изисквания се допълват от нефункционални изисквания (известни също като "изисквания за качество"), които налагат ограничения върху проектирането и разработката на системата (като изисквания за производителност, сигурност или надеждност).

ФУНКЦИОНАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ

- Обикновено функционалните изисквания се представят в следния вид "системата трябва да изпълнява изискването Х или изиксването Ү".
- Планът за изпълнение на функционалните изисквания е подробно описан в проектната документация (дизайна) на системата.
- Определянето и промяната на функционалните изисквания на системата се описват чрез следния процес:

заявка на потребител/заинтересована страна за нова функционалност \to анализ \to създаване на use case сценарий \to реализиране на изискването

• Заинтересованите страни правят заявка за нова функционалност; системните инженери анализират и обсъждат аспектите за нейната реализация; създават use-case диаграми, диаграми за взаимодейстивето между обектите, участващи в новата функционалност; ако се одобри, тя се документира и се подава за реализация към разработчиците

НЕФУНКЦИОНАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ

• Нефункционалните изисквания определят критерии, които се използват за оценка на цялостната работа на дадена система, а не за конкретна нейна функция. Те са в контраст с функционалните изисквания, които определят конкретно поведение или функция.

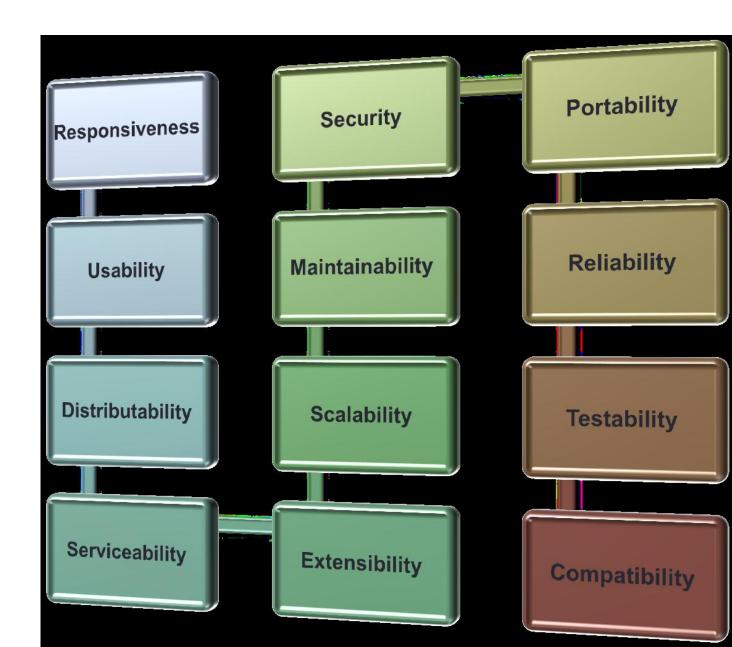
Планът за изпълнение на нефункционални изисквания е подробно описан в архитектурната документация на системата. Това е така, тъй като обикновено нефункционалните изисквания са архитектурно значими изисквания.

- Нефункционалните изисквания се дефинират по следни начин: "системата трябва да бъде <изискване> (сигурна, бърза, лесна за поддръжка и т.н.)".
- Често това дали поставените нефункционални изисквания са реализирани, определя дали разработваната система е успешен или не толкова успешен проект.

АТРИБУТИ ЗА КАЧЕСТВО

- Как да оценим дали даден софтурен продукт е качествен или не? От какво зависи качеството на даден продукт?
- Дали е с достатъчно добро бързодествие?
- Дали е лесен за използване от потребителите?
- >Дали съхранява и обменя данни в защитен вид?
- >Дали лесно могат да се правят промени по неговата функционалност?
- Какви са усилията по неговата поддръжка?
- Атрибутите за качество вземат отношение към нефункционалните изисквания на софтуера.

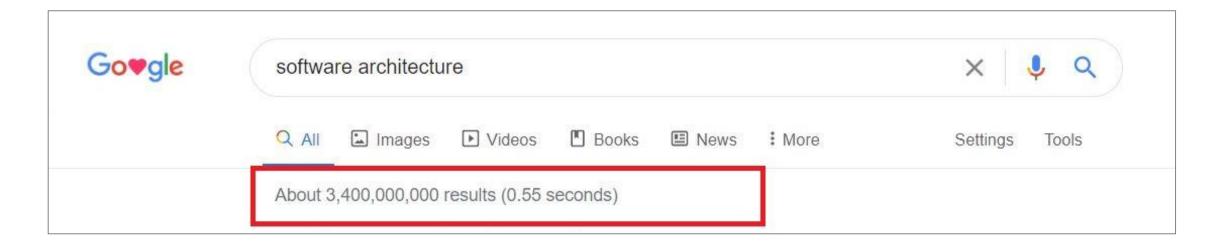
АТРИБУТИ ЗА ОЦЕНКА НА КАЧЕСТВОТО

BPEME ЗА РЕАКЦИЯ НА СИСТЕМАТА RESPONSIVENESS

Този атрибут се дефинира като бързина на системата да реагира на потребителската заявка.

•Дългите закъснения могат да бъдат основна причина за неудовлетвореност на потребителя. Той може да сметне, че системата е повредена или че поставената от него команда е игнорирана. Този атрибут не се припокрива с ефективността.

ИЗПОЛЗВАЕМОСТ USABILITY

Използваемостта е способността на клиента да изпълни работата си със системата по ефикасен и приятен начин.

Работата със системата трябва да се основава на умения, които потребителят вече има, и да не изисква нови или уникални знания, за да използва системата.

Всяка нова функция, с която се сблъсква потребителят, трябва да следва подобен модел, така че след като потребителят е научил една функция, другите да могат да се научат интуитивно (консинстентност).

КОМПОЗИЦИЯ НА ИЗПОЛЗВАЕМОСТТА

Способност за учене (Learnability)

• Колко лесно е за потребителите на една система да изпълняват основни задачи (да я използват) при първата си среща със системата.

Ефективност (Efficiency)

• След като потребителите се запознаят основите на потребителския интерфейс, колко бързо могат да изпълняват задачи.

Способност за запонмяне (Memorability)

• Когато потребителите се върнат към системата след период, в който не са я използвали, колко лесно могат да възстановят умението си.

Допускане на грешки (Errors)

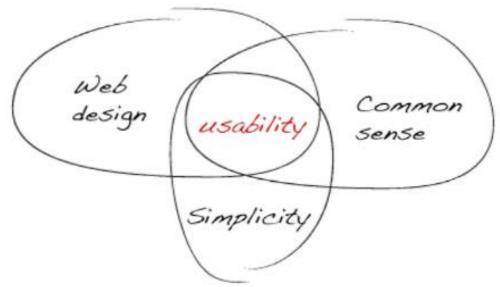
• Колко грешки правят потребителите, колко тежки са тези грешки и колко лесно могат да се възстановят от направените грешките.

Удовлетвореност (Sattisfaction)

• Колко е приятно да работите със системата.

ИЗПОЛЗВАЕМОСТ USABILITY

ПРАВИЛО 1: НЕ МЕ КАРАЙ ДА МИСЛЯ?

https://www.amazon.com/Dont-Make-Me-Think-Usability/dp/0321344758

ПРАВИЛО 2: ОПОЗНАЙ СВОИТЕ ПОТРЕБИТЕЛИ?

правило 3: бъди постоянен!

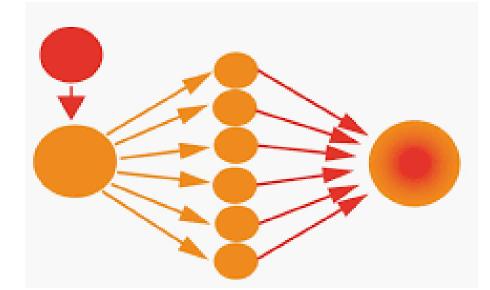
дискусия ...

РАЗПРЕДЕЛЕНОСТ DISTRIBUTABILITY

Разпределеността се дефинира като способността да се управлява група от системи като едно цяло и да се извършва управление от всяко място в мрежата.

Трябва да се определи дали даден компонент ще се изпълнява в основния процес или в самостоятелен процес същата машина или на отдалечена

машина (сървър).

ВЪЗМОЖНОСТ ЗА СЕРВИЗНО ОБСЛУЖВАНЕ SERVICEABILITY

Отнася се до способността за наблюдение на системите по време на тяхната работа, идентифициране на проблеми, извършване на анализ на основни причини за тези проблеми.

Основната цел е откриване и решаване на проблем, т.е. възстановяване на системата във функциониращо състояние.

ВЪЗМОЖНОСТ ЗА СЕРВИЗНО ОБСЛУЖВАНЕ SERVICEABILITY

Този атрибут се отнася до способността за техническа поддръжка, идентифициране и отстраняване на грешки без системите да се извеждат от работостобност.

Проблеми могат да бъдат да бъдат докладвани от клиенти или представители на техническо обслужване.

Всяка система трябва да притежава модул, поддържащ журнал за грешки (Error log). При необходимост този модул се конфигурира да генерира съобщения за грешки с различна степен на детайлност. Модулът може автоматично да известява отговорните за поддръжката на система лица за възникването на проблем чрез е-тай или друг комуникационен канал.

ВЪЗМОЖНОСТ ЗА РАЗШИРЯВАНЕ EXTENSIBILITY

Разширяемостта е принцип в софтуерното инженерство и проектиране на системи, който осигурява бъдещо развитие или растеж.

Разширяемостта е мярка за способността за разширяване на системата и нивото на усилията, необходими за прилагане на разширението.

Разширенията могат да бъдат чрез добавяне на нова функционалност или чрез промяна на съществуваща такава.

Принципът предвижда подобрения, без да се нарушават съществуващите системни функции.

МЕХАНИЗМИ ЗА РАЗШИРЯВАНЕ

White-Box – извършва се при условие, че е наличен source (изходния) код на системата с или без неговата модификация.

- Open-Box подход с модификация на изходния код. Най-гъвкав подход.
- Glass-Box подход без директна подмяна на оригиналния изходен код,

Black-Box – разширение без достъп до изходния код на системата, използва се документация на налични програмни интерфейси и добавяне на нови модули

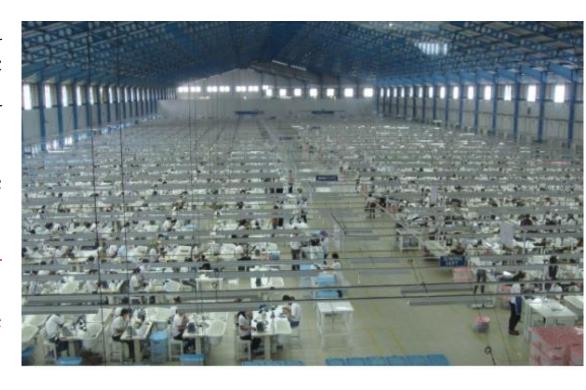
Gray-Box – компромисен вариант, който не разчита напълно на достъп до изходния код. Използва част от кода, описващ най-вече програмните интерфейси

МАЩАБИРУЕМОСТ SCALABILITY

Мащабируемостта е способността на системата да се справи с увеличаването на натоварването без да намалява производителността си.

Необходимост от мащабируемост може да възникне при:

- Увеличаване на броя потребители на системата
- Увеличаване на обема на обработваните данни

ВИДОВЕ МАЩАБИРУЕМОСТ

Хоризонтална (Scale Out) – представлява добавяне/внедряване на допълнителни модули от същия тип, изпълнявани най-често на отделни сървъри (Load Balancing).

Вертикална (Scale up) – добавяне на ресурси към вече съществуващ изчислителен възел (сървър) – добавяне на процесор, памет, пропускателна способност на мрежата.

Мащабируемост на база данни

ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ПОДДРЪЖКА MAINTAINABILITY

Този атрибут е свързан с лекотата, с която даден продукт може да се поддържа, с възможност за:

- •коригиране на дефекти или тяхната причина;
- •поправяне или заменяне на дефектни или износени компоненти, без да се налага да се подменят работещи части;
- •предотвратяване на неочаквани условия на работа;
- увеличаване на полезния живот на продукта;
- максимална ефективност, надеждност и безопасност;
- отговаряне на новите изисквания;
- улесняване на бъдещата поддръжка или справяне с променена среда.

ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ПОДДРЪЖКА MAINTAINABILITY

КАЧЕСТВО НА СОФТУЕРЕН ПРОДУКТ ISO 25010 ВЪЗМОЖНОСТ ЗА ПОДДРЪЖКА **MAINTAINABILITY** Модулност modularity

Повторна употреба reusability

Възможност за анализ analyzability

Възможност за промяна changeability

Модификация modification

Стабилност stability

Възможност за проверка testability

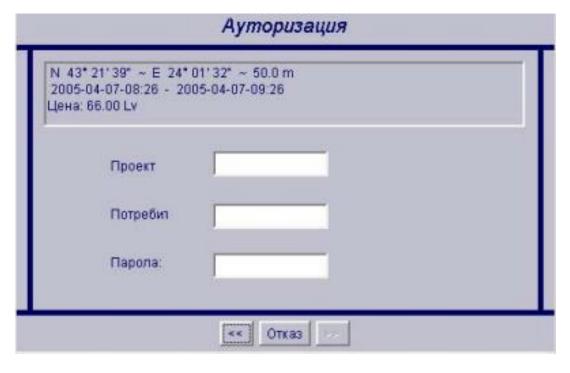
Съвместимост compliance

CHTYPHOCT SECURITY

Сигурността е атрибут, свързан със степента на защита на данните от неправомерен достъп до тях, осигуряване на идентификация на потребители

Сигурността се свърза с:

- ИДЕНТИФИКАЦИЯ (Identification)
- *ABTEHTUKAЦИЯ (Authentication)*
- OTOPИЗАЦИЯ (Authorization)
- ΠΡΟΒΕΡΚΑ (Audit)
- КРИПТИРАНЕ (Encryption)

СИГУРНОСТ SECURITY

Идентификация – процес, при който потребителят заявява своята личност – чрез потребителско име или идентификационен код

Автентикация – процес, чрез който потребителят, доказва своята самоличност – чрез въвеждане на порала, пин код, пръстов отпечатък

Оторизация – процес на предоставяне на права за извършване на дейности след като потребителите са автентикирани

ПРЕНОСИМОСТ PORTABILITY

Преносимостта на високо ниво е използваемостта на един и същ софтуер в различни среди.

Предпоставка за преносимост е обобщената абстракция между логиката на приложението и системните интерфейси.

Когато се произвежда софтуер със същата функционалност за няколко компютърни платформи, преносимостта е основният проблем за намаляване на разходите за разработка.

ПРЕНОСИМОСТ PORTABILITY

ПРЕНОСИМОСТТА НА СОФТУЕРА ВКЛЮЧВА:

Прехвърляне на инсталирани програмни файлове на друг компютър със същата архитектура или ОС.

Преинсталиране на програма от файлове за разпространение на друг компютър с подобна архитектура или ОС.

Изграждане на изпълними програми за различни платформи от изходния код; това е, което обикновено се разбира под "преносимост".

ПРЕНОСИМОСТ PORTABILITY

ПОДХАРАКТЕРИСТИКИТЕ ЗА ПРЕНОСИМОСТ СА:

Приспособимост (Adaptability)

Възможност за инсталация (Installability)

Съвместно съществуване (Co-Existence)

Заменяемост (Replaceability)

Съответствие за преносимост (Portability Compliance)

Този атрибут трябва да се има предвид от архитектите. Самата система и използваните технологии в продуктите често се променят в бъдеще. Трябва да се изграждат системи по начин, който да може да позволява промени на подсистемите без много работа.

Надеждността е вероятността за безпроблемна работа на софтуера за определен период от време в определена среда с определено натоварване.

Тя е важен фактор, влияещ върху удовлетвореността на потребители при работата със системата.

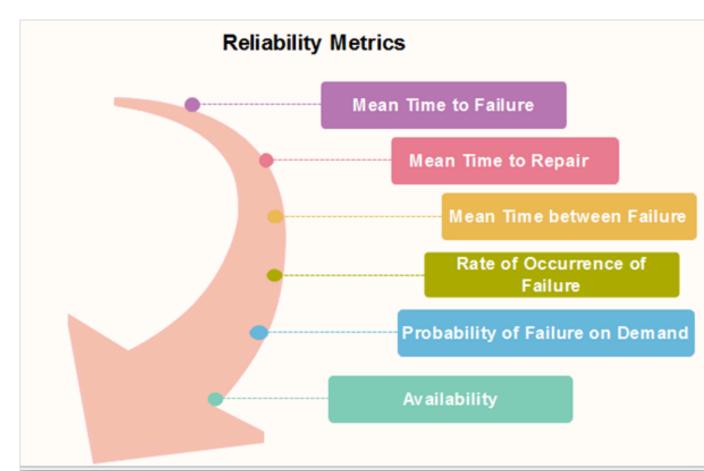
Високата сложност на софтуера е основната причина за проблемите с надеждността на софтуера.

Надежността на системата може да се провери чрез различни видове тестове – load тестове (за натоварване), тестове за отказоусточивост и др.

Пример: производство на процесори

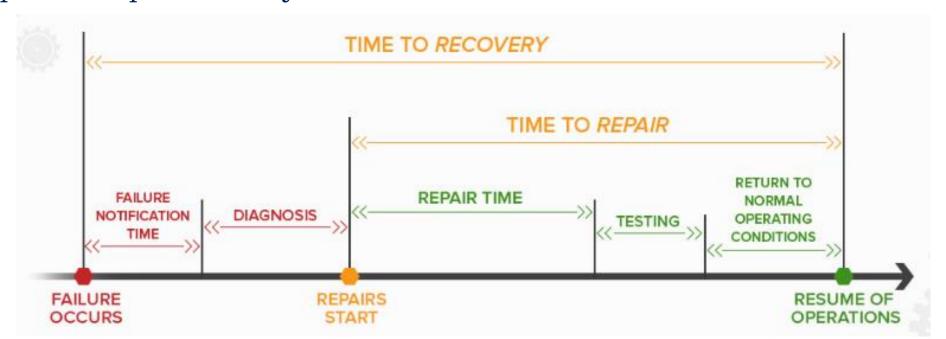
Показателите за надеждност се използват за количествено изразена надеждност на софтуерния продукт.

Вариантът на използването на определен показател, зависи от типа система, към която се прилага, и от изискванията на областта на приложението.

Показателите за надеждност, които могат да бъдат използвани за количествена оценка на надеждността на софтуерния продукт, са следните:

Средно време до отказ/грешка (Mean Time to Failure - MTTF)- описва се като интервал от време между двата последователни отказа.

Средно време за ремонт (Mean Time to Repair - MTTR) – при възникване на грешка, е необходимо известно време за нейното отстраняване.

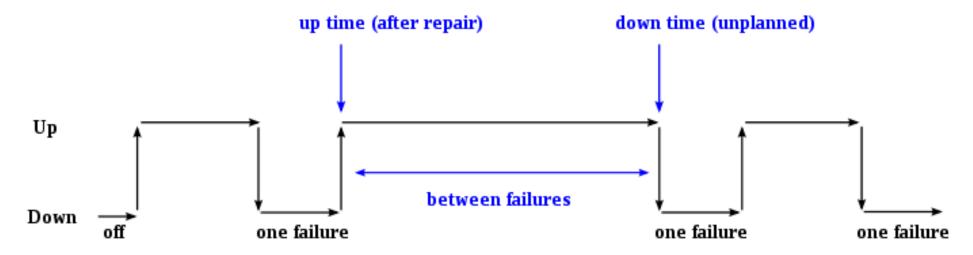
MTTR измерва средното време, необходимо за проследяване на грешките, причиняващи повредата и за тяхното отстраняване.

Изразено математически, това е общото време за коригираща поддръжка за повреди, разделено на общия брой коригиращи действия за поддръжка за повр*е*ди през даден период от време.

Средно време между откази (Mean Time Between Failure - MTBR)

$$MTBF = MTTF + MTTR$$

MTBF може да се изчисли като средноаритметично (средно) време между отказите на системата.

Time Between Failures = { down time - up time}

BЪ3MOЖНОСТ ЗА ПРОВЕРКА TESTABILITY

Проверка на софтуера е степента, в която софтуерният артефакт (т.е. софтуерна система, софтуерен модул, изисквания или документ за проектиране) поддържа тестване в даден тестов контекст.

Ако изпитателността на софтуерния артефакт е висока, тогава намирането на неизправности в системата (ако има такива) чрез тестване е по-лесно.

BЪ3MOЖНОСТ ЗА ПРОВЕРКА TESTABILITY

Усилието и ефективността на софтуерните тестове зависи от множество фактори, включително:

Свойства на софтуерните изисквания

Свойства на самия софтуер (като размер, сложност и възможност за тестване)

Свойства на използваните методи за тестване

Свойства на процесите на разработване и тестване

Квалификация и мотивация на лицата, участващи в процеса на тестване

СЪВМЕСТИМОСТ СОМРАТІВІLІТУ

СЪВМЕСТИМОСТ НАПРЕД (FORWARD COMPATIBILITY)

Това е съвместимост на дизайна, която позволява на системата да приема вход, предназначен за по-късна версия на самата нея.

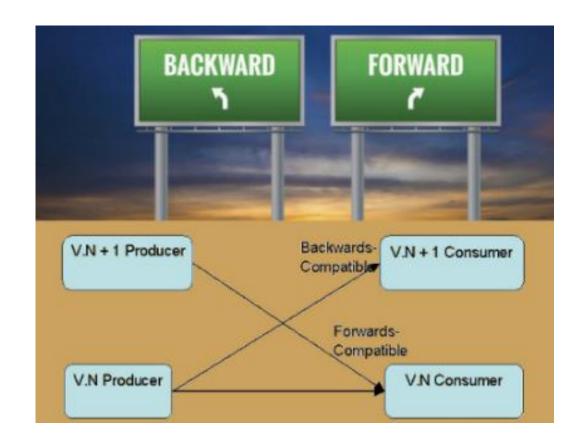
Концепцията може да се прилага за цели системи, електрически интерфейси, телекомуникационни сигнали, протоколи за комуникация на данни, файлови формати и езици за програмиране.

Дизайнът, който е съвместим с този атрибут, обикновено има пътна карта за съвместимост с бъдещите стандарти и продукти.

СЪВМЕСТИМОСТ СОМРАТІВІLІТУ

ОБРАТНА СЪВМЕСТИМОСТ (BACKWARD COMPATIBILITY)

Това е свойство на система, продукт или технология, която позволява оперативна съвместимост с по-стара наследена система или с вход, предназначен за такава система, особено в телекомуникациите и изчислителната техника.

АТРИБУТИ ЗА КАЧЕСТВО ОТ БИЗНЕС ГЛЕДНА ТОЧКА

Време за пускане на продукт на пазара

Разходи и ползи

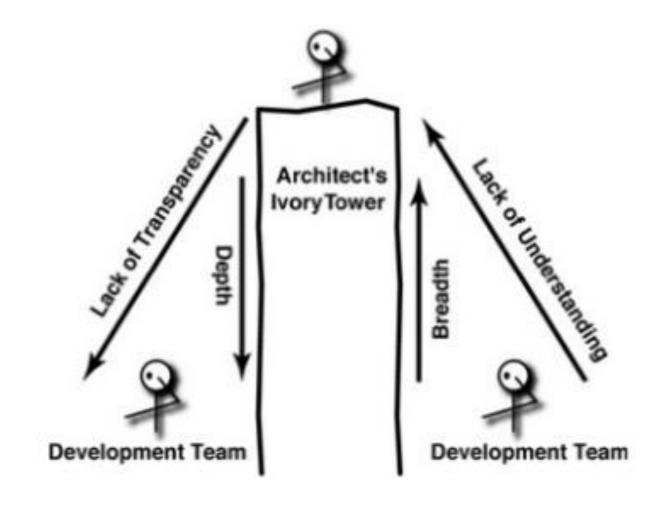
Продължителност на проекта

Целеви пазар

График за заместване на стар софтуер

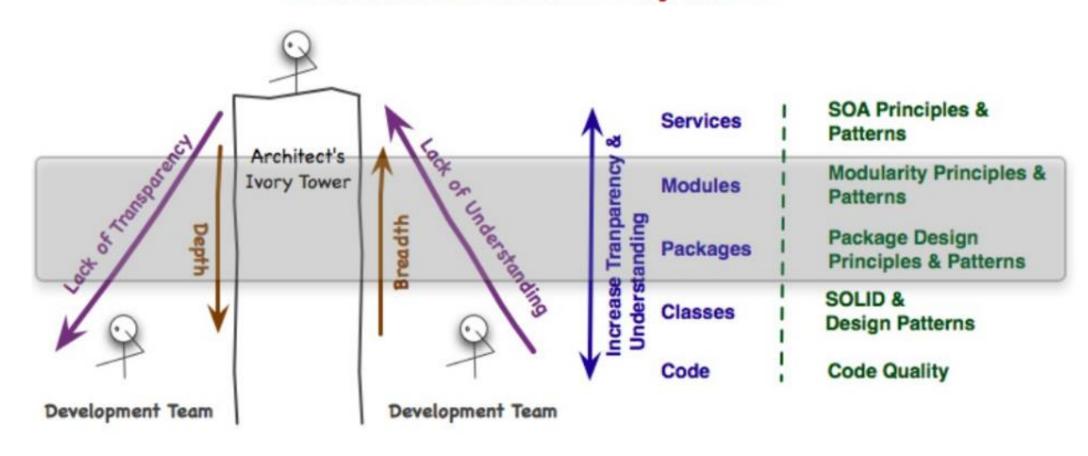
Интеграция с наследини системи

ЛОША КОНЦЕПЦИЯ НА СОФТУЕРНА АРХИТЕКТУРА

ПО-ДОБРА КОНЦЕПЦИЯ НА СОФТУЕРНА АРХИТЕКТУРА

Architecture All the Way Down

БЛАГОДАРЯ ЗА ВНИМАНИЕТО!